

Til samme Position som Tovværk foreslaas i Overensstemmelse med den nugældende Toldlov henført Sejl- og Bindegarn af mere end 2 mm.'s Tykkelse.

Fremstillingen heraf er i de senere Aar bleven Genstand for en stor selvstændig Industri her i Landet, som foruden de Vanskeligheder, som Udlandets Konkurrence overfor en begyndende Industri i rigeligt Maal har ladet den føle, stadig maa arbejde under Trykket af den langt lavere Arbejds løn, der betales i vore Konkurrentlande, navnlig f. Eks. Bajern, som er Rebslageriets værste Konkurrent med Hensyn til Sejlgarn.

Her i Landet er Arbejds lønnen pr. Dag à 10 Timer:

	I København:	I Provinserne:
Svende	Kr. 3,50—3,60	Kr. 3,00—3,50
Arbejds mænd	— 3,10—3,30	— 3,00—3,10
Kvinder	— 1,50—2,00	— 1,50—1,70
Unge Mennesker	— 1,20—2,50	— 1,20—2,50
Mestersvende	— 150 pr. Md.	— 100 pr. Md.

Den tilsvarende udenlandske Arbejds løn er f. Eks. i Bajern og Belgien, som ere vor Industris værste Konkurrentlande i Tovværk:

2 à 2¹/₂ Kr. pr. Dag for faglærte Arbejdere.

Da Arbejds lønnen er en vigtig Faktor ved Fastsættelsen af Væremes Værdi, er det derfor ogsaa for denne Del af Positionen en Livsbetingelse, saavel for Rebslagere som for Sejlgarnsspindere, at Toldsatsen bliver som af Landstinget foreslaaet: 4 Øre pr. Pund.

Sejl- og Bindegarn under 2 mm.'s Tykkelse er under den nuværende Toldlov toldbehandlet som andet Garn, Væverigarn osv., og har ogsaa i det foreliggende Toldlovforslag delt denne Skæbne. Sejlgarnsspindierne og Rebslagerne ere paa Grundlag heraf — formentlig uforskyldt og uden at man i øvrigt skal udtale sig om, hvorvidt Væverigarns-Spindierne kunne taale den foreslaaede Nedsættelse — blevne delagtiggjorte i den betydelige Nedsættelse, hvorefter saadant Sejlgarn, naar det ikke er tvundet, nedsættes til en Told af 4 Øre pr. Pund. Det er i Bemærkningerne til Lovforslaget udtalt, at der under den paagældende Position — Pos. 109 „ellers“ — væsentligst vil falde enkelttraadet Vævegarn af Linned og Bomuld. Naar Vægten lægges paa Ordet „væsentligst“, er Ytringen vistnok rigtig, men Forholdet er dog det, at en ikke uvæsentlig Del af Sejlgarnsfabrikationen, nemlig det enkelttraadede Sejlgarn, der netop bruges til Indpakning, ogsaa falder ind herunder, og en saadan Nedsættelse kan denne Vare ikke taale, hvorfor man maa andrage om, at enkelttraadet (og poleret) Sejl- og Bindegarn undtages herfra og optages i den nærmest foregaaende Pos. 108. Landstingets Affattelse af Positionen for Sejlgarn under 2 mm.'s Tykkelse satte denne til 9 Øre pr. Pund — en Sats, som man maa andrage om at faa indført i det foreliggende Toldlovforslag —, men undtog Bindegarn, som det ansatte til en Told af 5 Øre pr. Pund.

Lovforslagets Bemærkninger anføre, at det utvivlsomt vilde skabe neppe overvindelige Vanskeligheder at fastslaa et praktisk anvendeligt Skel mellem Betegnelserne Sejlgarn og Bindegarn. Dette kan man delvis tiltræde, og naar Landstinget i sin Tid undtog Bindegarn fra Sejlgarnets Toldsats, maa det have haft sin Grund i den Misforstaaelse, at f. Eks. det saakaldte Mejegarn, der anvendes i de nu saa almindelig anvendte Mejemaskiner, vilde falde ind under den højere Sats. Dette Garn er imidlertid over 2 mm. tykt og vil altsaa falde til Fortoldning under Lovforslagets Pos. 103, som Landstinget ansatte til 4 Øre pr. Pund.

Naar der til den af os foreslaaede Tekst til Benævnelsen Sejl- og Bindegarn er tilføjet Udtrykket „poleret“, er der herved formentlig ogsaa givet disse Benævnelser en saadan Begrænsning, at Misforstaaelser og Vanskeligheder ved Toldbehandlingen ville være udelukkede.

Blandt de Varer, der falde ind under Lovforslagets Pos. 108, er ogsaa Bomuldstovværk, der efter Lovforslagets Bemærkninger er særlig nævnt i Hovedteksten for Garn og Traad for ikke at blive toldbehandlet som Possementmagerarbejder.